

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 9. De quodam alio ac perfectiori modo spiritualis communionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

incipit, & totoque deinceps vitæ suæ decursu, summo affectu & desiderio illud appetere, ardentiusque exoptare & desiderare continuavit. Neque in hoc sanctissimam Virginem superarunt Sancti Patres antiquæ legis: nam *S. T. 3. p. q.* ut docet S. Thomas, Communio spiritus suis, quoniam aliquid est, quam recipiendi Sacramentum desiderium, apponit institutionem & consecrationem Sacramenti, quod adhuc nondum extitit in veteri lege tam naturali, quam scripta; sed solum in lege Graicæ. Quapropter prius desiderabant sanctissimum Sacramentum in figuram duntaxat, in quantum accipiebant Manna sanctissimum Sacramenti figuram:

Cap. IX.

De quodam alio, ac perfectiori modo spiritualis Communionis.

S. Aug. To. 2. de Symb. lib. 4. c. 2. Ioan. 4. **C**ommunio spiritualis, veluti supra diximus, illarum quæ sit in spiritu & veritate, veris ac spiritualibus internis actibus Fidei, Spei, Charitatis, & Desiderii. Et sunt veri adoratores, qui adorant, & manducant Christum in spiritu & veritate: qui, quod frequenter cum effectu recipient Christum in sanctissimo Sacramento haud contenti sunt; sed semper ac continuo, hiante condite ore, vehementique animi ardore & affectu eundem recipiunt.

Post hoc desiderium, ut ultimam suam attingat perfectionem, extendi debet non ad esum duntaxat, utrum etiam ad visum: Sic crede (inquit S. Augustinus, *9 de Symb. lib. 4. c. 2.*) desideres videre, quod credis: credere, simulac desiderare, ut videas, quod credis: desideria manducare; sed etiam desiderare oportet, ut videas, quod manducas. Sufficit Fides viua, in spiritu sanas, & manduces sanctissimum Sacramentum, iuxta eiusdem S. Augustini dictum: Crede, & manducasti. Fides hæc non sola, sed videndi stipata desiderio prodire debet: quia est Fides viua, Fides amorosa. Fides cum desiderio videatur id quo

Good amatur. Quare Communio spiritualis iure ap- Aug. l. cit.
pellatur Communio Beatifica; non enim in cre-
dendo gradum habet, sed progreditur ad videndum, non
quidem actu Fidei contrario, sed affectu & desiderio, quod
ipsum perficit Fidem. Vocatur etiam Beatifica, quia si-
milia est Communio Beatifica Sanctorum in Cœlo, &
solam differunt in modo communicandi: etenim Sancto- S. Bern. in
rum substantia ibi est, ubi nostra desideria: Sancti sunt in feste omni-
Gloria per propriam substantiam, nos per desideria, um Sanct.
Deinde satis Beatorum est vera & perfecta satis: serm. 5.
nostra vero imperfecta quæ, ut assertit S. Augustinus, fa- S. Aug. Ps.
mes potius, quam satis Dei dici potest: tamen si com- 32.
paratione bonorum temporalium, quod cuncta eorum
desideria & sitim extinguat, perfecta vocari possit sa-
ties.

Verum hanc veritatem, quod, nimirum, Communio spiritualis, ut sit perfecta, credenda sit cum desiderio vi-
dendi, ratione suadeamus & probemus. Perfectus ani-
mæ cibis & Diuinitas in seipsa, in propria Gloria clarè
vita; quia est cibus sacerdotis cuncta animæ desideria per-
fectè adæquatèque explens & satians: ergo persistere
non debet in desiderando solam Carnem Christi; sed
multò magis desiderare debet Spiritum & Diuinitatem
Christi, sicut in seipsa est in Gloria: quia Spiritus est, qui Ioan. 6,
vinificat, caro autem non producit quidquam. Ergo in
Communione spirituali, vult perfecta, credendum est,
& credendo desiderare debet, ut videat. Hæc illa satis-
tatis Communio est, de qua loquebatur David: Edent
pauperes, & saturabuntur. Quia desiderant & gustant Psal. 21.
bonum, quod est super emere bonum, quod est summum Bellarmi.
bonum Diuinitatis in seipso visum, aut in spe, aut in re,
aut in actu, aut in desiderio. Non omnes tamen perfe-
ctam hanc attingunt Communione; sed tantum pau-
peres: Edent pauperes, & saturabuntur: qui nec coptam S. Aug. in
concupiscunt huius seculi, nec timent inopiam; illi, in Psal. cit.
quam, qui non sperant huius vite abundate diutiniis, nec
illis priuari pertinerebunt. Huic eritiam proposito inser-
uiunt verba illa Salvatoris: Qui manducat hunc Panem, Ioan. 6.
habet vitam æternam; in cogitatu & desiderio habet vi-
tam æternam, vitam beatam, Gloriam æternam; affixus

Pars Quarta

terræ manere non debet, sed necesse est, transmutari
at à mensa Altaris ad mensam Coeli, interit Diuina
Cœnæ, & Angelorum vescatur in naturaque Pane, ut
modum corundem Angelorum, sine sacramentum
in Cant. 33. nugo saturari grano studeat.

Ad hanc cordis satietatem aspirare & anhelare de-

S. Aug. To. bet anima Christiana, ac proinde ad Deum, & tunc
10. de Verb. Dei dona: Omnipotens non satisaret Deus; ait S. Augustinus,
Apo. serm. nisi promitteret mihi scipsum Deum. Ejuratur.
16.

Hoc sit igitur unde cum desiderium meum, quicunque
præsentia clara Dei. Quamobrem Communio spiri-
tualis, veluti supra dictum est, non consistit in quaestu
que Dei desiderio, sed in desiderio quadam ardore,

S. Greg. 4. quod nec te vivere, neque quiescere permittit, & quod
pud. Bon. sanctam quandam participat impatiens: & quod
tom 4. lib 4. impatiens desideramus ipsam (celestem, videlicet) Ierusalem & tanti patientis sustinemus omnia pro-
phar.

ipsam. Neque perfectio haec desuit Matris Dei laetitiam
simus, immo in gradu & modo eminentissimo eius par-
ceps fuit, appetendo namque & desiderando filio ha-
vniri in sanctissimo Sacramento, eò maiori ardebat de-
siderio videndi ipsum facie ad faciem discooperto sacra-
menti velamine: Quare ad imitationem Beatisque

S. Aug. So- Genitricis Dei, exsciuia, anima mea, totum affectum tu-
liloq. cap. rum ad desiderium Dei, dicendo: O fons vita, vena aquariorum viuentium, quando veniam ad aquas dulcedissimas
de terra deserta, inuia, & inaquosa. ut videam uite-
tem tuam, & gloriam tuam, & sicut ex aqua misericordia tua sim meam? Sitio, Domine, fons uites, su-
me. Sitio te Deum uiuum; o quando veniam, & am-
rebo, Domine, ante faciem tuam! Putasne videbo
illam diem, in quam iucunditas & letitia, dum
quam fecit Dominus, ut exultemus? O
latemur in eâ.

130 (o) 130

C. A.